

nak, ide indult ennél fogva az első csapat, mely 1798. augusztus 23-án Nagyváradra érkezett és három nap múlva előadták a »Siketnéma« c. darabot, majd az »Asszonygyűlölő«-t, Kótsi Patkó János és Gidófalvi Jancsó Pál részvételével. A »Fekete sas« innen kezdve 1815-ig színház volt, addig, míg a Sándorffy-féle színház a tűz martaléka nem lett. 1836-ban Pály Elek, 1845–46-ban Kőrössy Ferenc és Feleky Miklós, a szabadságharc után Gócs Ede és Döme Lajos igazgatók játszottak itt. Utoljára Lendvay Márton vendég szerepelt benne, továbbá Prielle Cornélia, Chiabainé. (V. ö. »Nagyvárad színeszet« címszóval.)

Fekete Soma, író. A M. Tud. Akadémián írnok volt, 1844. jún. 22-től 1859. márc. végén bekövetkezett haláláig. Igen sok színművet fordított német, fr. és angol nyelvből, melyeket a Nemzeti Színházban adtak elő. Címük: »Nőragadás«, bohózat. »Korszellem«, vj. 4 felv. »Zolky«, dráma 2 felv. »A száműzött«, dráma 5 felv. »A regélő«, vj. 3 felv. »Legjobb az egyenes út«, vj. 1 felv. »Tartuffe«, vj. 6 felv. Írta: *Molière*, stb. Szerkesztette a Heckenast-féle Nemzeti Színházi Zsebkönyvet.

Feketetábla. 1. A színház a másnapra szóló munkarendet az u. n. feketetáblán adja tudtul az érdekelt tagoknak. A feketetáblára az ügyelő függeszti ki a munkarendet, melyet a színházi törvény értelmében mindenkinek tudomásul kell vennie. A munkarendet esti 8 óráig kell kifüggeszteni. Ha ez lehetetlen volna, akkor körlevél útján kell a másnapi próbát publikálni. A színház egyéb hivatalos közleményeit szintén a f.-n szokás kifüggeszteni. (V. ö. Próbatabla.)

2. Ha a színháznál darab- vagy szereplőváltás fordul elő, azt is a f.-n adják hírül a közönségnek. Az ilyen hírdetést a színház előcsarnokában feltűnő helyen szokás kifüggeszteni, sokszor a pénztárnýtáskor, de legtöbb esetben az előadás kezdete előtt egy félórával.

Fekete Tivadar, író és ujságíró írta a szövegét »Miss Monte Carlo« c. magyar operettnek, amelyet Szendrey Mihály aradi színiigazgató mutatott be 1927. dec. 6-án, Aradon. Zenéjét szerz.: *Baneth Iby*.

Fekszik a szerep — a színésznek, ha az megfelel képességének, alakjának, temperamentumának. (Ezt a kifejezést a németből átformált »ziccer-szerep« kifejezéssel is mondják a mai színészek.)

Fektér Ferenc, tenorista, sz. *Apatinban* (Bács m.). Zenei kiképeztetését atyjától nyerte. Gimnáziumi tanulmányait Pécsen és Kalocsán végezte és 3 évig papnövendék volt. 1854-ben színész lesz és Gentiluomótól vesz énekleckéket, a drámában pedig Egressy Gábor képezi ki. 1855. febr. 14-én mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, az »Ernani«-ban és lyrai tenornak szerződtek. Májusban Bécsbe szerződött. 1856-ban Prágába hívták, ahol okt. 29-én a »Troubadour«-ban mutatkozott be és két évre leszerződött. 1859–61-ben újra a Nemzeti Színház tagja, fellép a »Troubadour«-ban, 1859. aug. 18-án, de közben megváltik, külföldön keres érvényesítési lehetőséget, nevezetesen Brüsszel, Brünn, Basel, Düsseldorf színházaiban. 1863–64–65–72-ben Kolozsvárt találjuk. 1877-ben Aradra szerződik, ahol két évig marad, míg 1879. május 24-én újra a Nemzeti Színháznál találjuk, a »Szevillai borbély« Figaro-jában vendég szerepelt; itt mint újra szerződött tag augusztus 26-án lép fel először a »Piccolino« c. operában, Mussaraigne szerepében. Ekkor így ír róla a »Pesti Hírlap«: »Rokonszenves baritonhanggal bír, melynek hajlékonysága játékos operára is alkalmassá teszi őt. Játéka ebben eléggé könnyed és fesztelen, — énekmódora jó iskoláról és jó ízlésről tesz tanuságot.« Jelesebb szerepei: Zampa, Edgardo (Lucia), Elvino (Alvajáró), Manrico (Troubadour), Ernani, Ördög Róbert, Alessandro Stradella, stb. — Neje: *Farkas Irma*, az 1860-as években a debreceni színházban mint ballettáncosnő működött.

»Feladni«. A sűgó munkájának rövid kifejezése a »feladni«-szóban rejlik. Ha ugyanis a szereplő színész a sűgó szavát nem értette meg, akkor arra kéri, hogy sűgja azt újra, vagyis színészi nyelven szólva, a sűgó a mondókát »feladni« tartozik. (V. ö. Adni.)

Felber Árpád, színész, sz. 1890-ben, *Budapesten*.